

Даруваха ме съ левчета дори
и въ дѣлникъ, за да гледатъ съсъ наслада
какъ растне въ мене жажда къмъ пари.

А какъ скърбѣха нисирено, какъ страдаха
когато съ нѣкой левъ си купѣхъ круши,
шекерно петленце, рошковъ сладъкъ.

Но азъ растѣхъ и почвахъ да ги слушамъ.
Шептѣха въ мене мисли вече други.
Въ душата ми безъ шумъ и вѣкъ се сгушиха

привички мждри, смислени и груби,
калени въ бой за хлѣбъ отъ вѣкове.
Тѣй детската ми глухостъ се изгуби.

